

**Do Samorządowego Kolegium Odwoławcze w Olsztynie
(ul. Kajki 10/12, PL-10547 Olsztyn , POLSKA)**

za pośrednictwem:

**Urząd Miasta Olsztyn
Prezydent Miasta Olsztyn
Plac Jana Pawła II nr 1,**

PL-10101 Olsztyn, POLSKA

składający odwołanie:

**Stowarzyszenie Technologii Ekologicznych SILESIA
Ul. Tulipanów 10**

PL-45219 Opole , POLSKA

Opole, dnia 14 maja 2010 roku

<http://ste-silesia.org/olsztyn/odwolanie.pdf>

Odwołanie od decyzji SZ.7624-122/09

Niniejszym pismem, na podstawie art. 49, 129 kpa w połączeniu z art. 44.2 ustawy OOS, chcielibyśmy w imieniu Stowarzyszenia¹ Technologii Ekologicznych SILESIA (ul. Tulipanów 10, PL-45219 Opole-9, KRS 165898) złożyć odwołanie od decyzji SZ.7624-122/09z dnia 30 kwietnia 2010 roku w sprawie ustalenia środowiskowych warunkowaniach zgody budowy spalarni odpadów komunalnych w Olsztynie.

Wnosimy o powtórne skierowanie postępowania do pierwszej instancji ze względu na liczne braki prawne i merytoryczne, które opiszemy poniżej.

Odnośniki do materiałów źródłowych zamieszczone będą w nawiasach skośnych (/.../)wraz z podaniem strony. Nasze stowarzyszenie, w dbałości o pełny dostęp i kontrolę użytych w opracowaniu materiałów źródłowych, zamieszcza je wraz z niniejszymi uwagami na stronie:

<http://ste-silesia.org/olsztyn>

Oznaczenie przykładowe /RAPORT 2.3.3/ oznacza rozdział 2.3.3 „Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko” firmy SOCOTEC w wersji z 30.06.2008, który można ściągnąć ze strony <http://ste-silesia.org/olsztyn> klikając na link o nazwie „/RAPORT/”.

---

¹ INTERNET: <http://ste-silesia.org> KRS: <http://krs.cors.gov.pl/Podmiot.aspx?nrkrs=0000165898>
STATUT: <http://ste-silesia.org/statut.pdf>, Odpis aktualny KRS: <http://ste-silesia.org/KRS.pdf>

Niewpisanie badań ratowniczych stanowiska archeologicznego

Zgodnie z Uchwałą Rady Miasta Olsztyna nr LXIX/877/06 w sprawie przyjęcia Gminnego planu ochrony nad zabytkami² (Dz.U. WWM 2006.178.2554) powinno się na terenie 10 przeprowadzić ratownicze badania archeologiczne w południowej części terenu (m.in. pod halą wyładunkową³ spalarni odpadów).

Z tego powodu stwierdzenie w /RAPORCIE 6.13/, iż „w otoczeniu inwestycji nie występują żadne zabytki ani dobra kultury” nie odpowiada prawdzie. Także zapis w /DECYZJI str. 2/ w sprawie stanowiska archeologicznego: ”przestrzegać zasad ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego i zabytków, w związku ze stwierdzonym na terenie przedsięwzięcia stanowiskiem archeologicznym” należy uznać za niewystarczające, gdyż nie chodzi tutaj o stanowisko leżące w pobliżu (zabezpieczenie go przed przypadkowym uszkodzeniem), ale o jego trwałe zniszczenie ze względu na fakt, iż znajdzie się ono pod fundamentami planowanej spalarni odpadów. Z tego powodu wyraźnie należałoby zaznaczyć ten fakt w decyzji środowiskowej, tym bardziej, że autorzy /RAPORTU str. 12/ nie korzystali z w/w Gminnego planu ochrony nad zabytkami.

Brak streszczenia w języku niespecjalistycznym raportu OOS

Zgodnie z art. 66.1 (18) ustawy OOS z 3.10.2008 raport środowiskowy powinien mieć streszczenie w języku niespecjalistycznym. Tymczasem zgodnie z /RAPORTEM⁴/ OOS dla przedsięwzięcia „Budowa ZUOK w Olsztynie” wersja z dnia 30.06.2008, jaką otrzymaliśmy⁵ w wersji elektronicznej od Pani Katarzyny Ludwiszewskiej w dniu 2 kwietnia 2010 roku, nie zawiera takiego streszczenia ani nie ma wzmianki, że takie streszczenie jest przygotowane w osobnym dokumencie. Dwustronicowy raport opisujący instalację o wysokim stopniu skomplikowania technologicznego może być dokumentem zbyt trudnym dla osób nieposiadających wiedzy specjalistycznej. Z tego powodu zainteresowana społeczność nie miała do końca możliwości zapoznania się z przedmiotem inwestycji tym bardziej, że brak ogólnodostępnych prezentacji multimedialnych lub innych dokumentów przedstawiających tematykę w formie graficznej (Art. 66.1 (13) ustawy OOS) na ogólnodostępnych stronach ZGOK lub BIP UM Olsztyna.

Niezgodna z aktualnym stanem prawnym metodyka pomiarów emisji substancji do powietrza oraz prognozy emisji hałasu.

W /RAPORCIE 15.2.1/ podano zakres oraz metodyki referencyjne prowadzenia ciągłych i okresowych pomiarów emisji do powietrza z instalacji spalania odpadów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska, w sprawie wymagań w zakresie pomiarów wielkości emisji (Dz. U. z 2004 r. nr 283 poz. 2842).

² INTERNET <http://ste-silesia.org/olsztyn/zabytki.pdf> ; str. 17 nr 29

³ INTERNET <http://ste-silesia.org/olsztyn/zalacznik2.pdf> ; objekty 1,2,3

⁴ INTERNET: <http://ste-silesia.org/olsztyn/raport.pdf>

⁵ INTERNET: <http://ste-silesia.org/olsztyn/e-maile.pdf>

Tymczasem rozporządzenie to zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem⁶ Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz.U. 2008 nr 206 poz. 1291).

Podobnie sprawa ma się z prognozą emisji hałasu przemysłowego /RAPORT 9.2.3/: Prognozę warunków akustycznych wykonano za pomocą programu komputerowego IMMI firmy Woelfel, pozwalającego na przeprowadzenie obliczeń zgodnie z zaleceniami zawartymi:

1. w dyrektywie 2002/49/EU
2. rekomendacji Komisji Europejskiej C(2003)2807
3. wg Instrukcji ITB Nr 338 - Metoda określania emisji i imisji hałasu przemysłowego w środowisku oraz programie komputerowym HPZ_95_ITB.
4. zgodnie z normą PN EN ISO 9613

Nie uwzględniono jednak przepisów krajowych, w tym metodyki z załącznika 6 do w/w rozporządzenia Ministra Środowiska z roku 2008.

Brak analizy fizyko-chemicznej wód podziemnych

W /RAPORCIE 6.7/ przedstawiono pobieżnie opis hydrogeologiczny terenu inwestycji. Przyznano m.in.:

Ze względu na dość skomplikowaną budowę geologiczną oraz lokalizację w sąsiedztwie Zakładu dużych zbiorników powierzchniowych (jezioro Track) oraz kanałów i rowów melioracyjnych istnieje prawdopodobieństwo występowania na omawianym terenie, bardzo lokalnie, wód przypowierzchniowych w płatach utworów przepuszczalnych leżących na glinach zwałowych. Stwierdzenie tego wymaga jednak szczegółowych prac hydrogeologicznych.

Brak jednak w /RAPORCIE/ szczegółowego opisu stanu fizyko-chemicznego (w tym klasy czystości) wód podziemnych zgodnie z rozporządzeniem⁷ Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz.U. 2008 nr 143 poz. 896) co jest niezwykle ważne z uwagi na potrzebę późniejszego monitoringu stanu wód podziemnych i powierzchniowych z terenu inwestycji. Bez znajomości aktualnego stanu środowiska niemożliwym wydaje się ocena w przyszłości, czy realizacja inwestycji wpłynęła negatywnie na środowisko czy też nie.

Absolutnie nie można uznać stwierdzenia z uzasadnienia /DECYZJI str. 13/, że inwestycja nie wpłynie negatywnie na stan wód podziemnych czy powierzchniowych, skoro zamierza się pobierać poprzez własne ujęcie duże ilości tej wody a na terenie, oprócz różnych substancji niebezpiecznych, zamierza się instalować kompostownię pryzmową nie zabezpieczoną betonową płytą lub tacą przed przenikaniem odcieków do ziemi a także planuje się waloryzować żuźle na mokro i wybudować myjnię samochodową.

Brak wyliczenia ryzyka wystąpienia awarii przemysłowej

W /DECYZJI str.5/ określono na podstawie /RAPORTU 9.11/, że na terenie zakładu nie wystąpi zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Jednak zarówno w decyzji, jak i raporcie **nie** wyliczono ryzyka

⁶ Internet: [Dz.U. 2008 nr 206 poz. 1291](#)

⁷ Internet: [Dz.U. 2008 nr 143 poz. 896](#)

wystąpienia tego typu zdarzeń. Zgodnie z rozporządzenie⁸ Ministra Gospodarki z dnia 31 stycznia 2006 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz.U. 2006 nr 30 poz. 208) ryzyko takie wylicza się przez zsumowanie różnych substancji niebezpiecznych, które jednorazowo mogą być magazynowane na terenie zakładu.

W przypadku spalarni odpadów o mocy przerobowej 120 tys. ton rocznie, zgodnie z /DECYZJA/ możliwe substancje niebezpieczne to hydrazyna⁹, olej opałowy lekki¹⁰, woda amoniakalna¹¹, czy roztwór chlorowodoru¹². W tym wypadku wzór wyliczenia ryzyka wyniósłby:

0,3/0,5 hydrazyna + 5,0/2500 olej opałowy + 50/100 woda amoniakalna + 10/25 HCl = 1,502 > 1 Zakład stanowi potencjalne ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej

Niezgodność zapisów decyzji z BAT dla kompostowania oraz sztuką budowlaną

W /DECYZJI/ zapisano wykluczające się rozstrzygnięcia:

Rozwiązania kompostowni pryzmowej powinny w maksymalnym stopniu ograniczyć niekorzystny wpływ na środowisko (zadaszenie kompostowni oraz odprowadzenie zużytego powietrza za pomocą wentylatora i biofiltru – bądź równoznaczne rozwiązania chroniące środowisko)

Oraz:

Zabezpieczyć kompostownię pryzmową warstwą mineralną i syntetyczną uniemożliwiającą przedostanie się odcieków do gruntu – ze szczególnym uwzględnieniem wyników badań hydrogeologicznych.

O ile dla placu waloryzacji i magazynowania żużla wymaga się betonowej powierzchni, to dla kompostowni wg /DECYZJI/ wystarczyć ma warstwa mineralna i syntetyczna, mimo że wg BREF BAT dla mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów z kompostu uwalniają się liczne kwasy organiczne, w tym wymywające jony glinu z podłoża. Dodatkowo proces kompostowania prowadzi się przy użyciu ciężkiego, mobilnego sprzętu do przetrzucania i napowietrzania biomasy, a także do wywożenia gotowego produktu. W tym wypadku ustalone w /DECYZJI/ „klepisko” nie jest zgodne z BAT oraz ze sztuką prowadzenia procesu kompostowania na skalę przemysłową.

Z drugiej strony, mimo braku płyty fundamentowej, wymaga się w kolejnym punkcie /DECYZJI/ hermetyczne zabudowanie kompostowni łącznie z budową biofiltra. Biofiltr jest instalacją polegającą na stworzeniu intensywnie zraszanej powierzchni biocynnej z korą drzewną jako medium do tworzenia się biofilmu. Taka instalacja jest montowana najczęściej na dachu instalacji i swoje waży. Nie wiadomo, w jaki sposób zamierza się zezwolić na wybudowanie kompostowni bez trwałego fundamentu z instalacją odciekową ale za to zadaszoną ciężką konstrukcją

⁸ Internet: [Dz.U. 2006 nr 30 poz. 208](#)

⁹ Wzór N2H2 ok. 300 kg= jedna paleta

¹⁰ minimum. 5 ton na rozruch, wygaszanie instalacji oraz tydzień wspomaganie: ok. 2 l oleju/tona odpadów (dane z dokumentu BREF BAT z sierpnia 2006 dla termicznego unieszkodliwiania odpadów)

¹¹ Woda amoniakalna (NH4OH) używana jest w spalarniach w roztworze c=25-32%. Taki roztwór (nr CAS 1336-21-6, zagrożenie R50,R34) wg /DECYZJI str.4/ UM Olsztyna **nie** ustalił, że system SNCR musi korzystać z droższego mocznika, woda amoniakalna jest jego naturalnym, tańszym i łatwiejszym w użytkowaniu zamiennikiem. Zużycie: ok. 8,4-9,2 kg/tona odpadów przy SNCR (BAT BREF 2006)

¹² HCl, nr CAS 7647-01-0 , kod zagrożenia R23 , w w/w rozporządzenia: (tabela 1 pozycja 16 25/250 dla HCl; tabela 2 pozycja 2 50/200 dla R23). Magazynowanie min 10 ton.

blaszaną lub murowaną, która z całą pewnością wymagać będzie fundamentów. W tym wypadku zapis o „klepisku“, na którym ma odbywać się proces kompostowania stanowi istotne zagrożenie wystąpienia katastrofy budowlanej, jest też niekorzystny dla jakości wód podziemnych z uwagi na możliwość przenikania agresywnych kwasów organicznych do podłoża.

Niebezpieczne składowanie substancji niebezpiecznych na terenie zakładu

W /DECYZJI/ znalazł się zapis, stwarzający wysokie zagrożenie zarówno dla środowiska, jak i dla pracowników, związane z substancjami niebezpiecznymi:

Substancje niebezpieczne wykorzystywane w procesach technologicznych, np. do procesu uzdatniania wody (hydrazyna, fosforan III sodu, roztwór chlorowodoru) oraz do wspomagania procesu spalania (olej opałowy) należy gromadzić w magazynie małych ilości odpadów niebezpiecznych, w oznakowanych i zabezpieczonych pojemnikach.

Wspomniany magazyn małych ilości odpadów niebezpiecznych jest opisany w /RAPORCIE 5.4/

Tabela 5.4. Odpady niebezpieczne w strumieniu odpadów komunalnych kierowane do Zakładu.

Kod odpadu	Nazwa odpadu
20 01 13	rozpuszczalniki
20 01 14	kwasy
20 01 15	alkalia
20 01 17	odczynniki fotograficzne
20 01 19	środki ochrony roślin I i II klasy toksyczności (bardzo toksyczne i toksyczne np. herbicydy, insektycydy)
20 01 21	lampy fluorescencyjne i inne odpady zawierające rtęć
20 01 23	urządzenia zawierające freony
20 01 26	oleje i tłuszcze inne niż wymienione w 20 01 25
20 01 27	farby, tusze, farby drukarskie, kleje, lepiszcze i żywice zawierające substancje niebezpieczne
20 01 29	detergenty zawierające substancje niebezpieczne
20 01 31	leki cytotoksyczne i cytostatyczne
20 01 33	baterie i akumulatory łącznie z bateriami i akumulatorami wymienionymi w 16 06 01, 16 06 02 lub 16 06 03 oraz niesortowane baterie i akumulatory zawierające te baterie
20 01 35	zużyte urządzenia elektryczne i elektroniczne inne niż wymienione w grupach 20 01 21 i 20 01 23, zawierające niebezpieczne składniki
20 01 37	drewno zawierające substancje niebezpieczne

oraz

Tabela 5.5. Ilość odpadów niebezpiecznych przeznaczona do magazynowania.

Lokalizacja	2012	2020	2032
ZUOK w Olsztynie	1 836	1 975	2 076

Planuje się wg /DECYZJI/ magazynowanie w jednej hali zarówno dużych ilości łatwopalnych (olej opałowy) lub wybuchowych (hydrazyna) substancji, jak i duże ilości (do 2 tysięcy ton) odpadów niebezpiecznych, w tym różnych

substancji reakcyjnych w przedrzewiałych lub nieszczelnych pojemnikach (rozpuszczalniki, farby i lakiery, drobne ilości odczynników). Wszystko w hali nieposadowionej w bezpiecznej, betonowej misie, bez ścian ppoż., wyposażonych jedynie w wózek widłowy /RAPORT 5.4.3/.

Trudno uwierzyć, że Urząd Miasta w Olsztynie świadomie wpisał taki warunek do decyzji środowiskowej. Zwrócić jednak należy uwagę, że przechowywanie w jednym miejscu paliw i substancji wybuchowych oraz odpadów jest niemożliwe z uwagi na kolizję licznych przepisów dotyczących BHP, m.in.:

1. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 30 grudnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy związanej z występowaniem w miejscu pracy czynników chemicznych ([Dz.U. 2005 nr 11 poz. 86](#))
2. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy gospodarstwie odpadami komunalnymi ([Dz.U. 2009 nr 104 poz. 868](#))
3. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 6 czerwca 2008 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy ([Dz.U. 2008 nr 108 poz. 690](#))
4. Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych ([Dz.U. 2003 nr 39 poz. 338](#))
5. Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 października 2009 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o ochronie przeciwpożarowej ([Dz.U. 2009 nr 178 poz. 1380](#))

Brak wskazania sposobu zagospodarowania odpadów poprocesowych

W /DECYZJI/ zabrakło jednoznacznego, wiążącego dla wnioskodawcy sposobu postępowania końcowego z odpadami poprocesowymi po termicznym przekształcaniu. Co prawda w /DECYZJI/ jest zapis sugerujący przemysłowe lub rekultywacyjne wykorzystanie tych odpadów, co jest procesem pożądanym, jednak bez wskazania, czy w wypadku braku odbiorców lub prawnych możliwości odzysku, unieszkodliwianie miałyby być w procesie:

D3- głębokiego zatłaczania

D5- składowania na wydzielonej kwaterze odpadów komunalnych

D12 – składowania podziemnego w kopalniach

Pozostawienie tej kwestii w rękach operatora instalacji może prowadzić do takich sytuacji jak w ZUSOK w Warszawie, że z jednej strony firma prywatna wygrywa¹³ przetarg na odzysk i unieszkodliwianie odpadów poprocesowych zgodnie z zasadami ochrony środowiska, by w innym miejscu odpady te składować¹⁴ wbrew wszelkim krajowym i europejskim zasadom ochrony środowiska.

Dlatego tak ważne jest, by wskazać miejsce końcowego składowania odpadów w przypadku, gdy odzysk jest niemożliwy lub oferujące go firmy nie są w stanie zagwarantować bezpieczeństwa ekologicznego. Żużle nie powinny być mieszane z odpadami komunalnymi ale składowane na wydzielonej kwaterze odpadów komunalnych¹⁵, z zabezpieczeniem odcieków i przykryciem górnym.

¹³ http://www.zp.zusok.com.pl/wybor/wyb_29_09.pdf (chodzi o firmę Mo-Bruk)

¹⁴ FILM : <http://www.youtube.com/watch?v=weIjkrqCbes> (od 4 min 55 s.)

¹⁵ <http://ste-silesia.org/dokumenty/AVEL2009.pdf> oraz zakładki „AWEL” na stronie <http://ste-silesia.org/poznan>

Badania szwajcarskie¹⁶ wskazują, że wybrana w /RAPORCIE/ a potwierdzona w /DECYZJI/ mokra metoda waloryzacji żużla (zamknięcie wodne, długa hydratacja i karbonizacja na placu) jest dużo mniej korzystna dla środowiska niż

metoda sucha z uwagi na mniejszą ilość odcieków oraz lepsze właściwości eluatu (testu wymywania), które są decydujące o możliwości przemysłowego wykorzystania żużla w ograniczonym zakresie. Zgodnie z paragrafem 13 rozporządzeniem w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów:

13. 1. pozostałości po termicznym przekształcaniu odpadów poddaje się odzyskowi, a w przypadku braku takiej możliwości — unieszkodliwia się, ze szczególnym uwzględnieniem unieszkodliwienia frakcji metali ciężkich.

2. Dopuszcza się wykorzystanie pozostałości po termicznym przekształceniu odpadów do sporządzania mieszanek betonowych na potrzeby budownictwa, z wyłączeniem budynków przeznaczonych do stałego przebywania ludzi lub zwierząt oraz do produkcji lub magazynowania żywności, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. Stężenie metali ciężkich w wyciągach wodnych z badania wymywalności tych metali z próbek mieszanek betonowych, o których mowa w ust. 2, nie może przekroczyć 10 mg/dm³ łącznie w przeliczeniu na masę pierwiastków.

4. Badanie wymywalności metali ciężkich z wyrobów betonowych, zawierających unieszkodliwione odpady niebezpieczne, przeprowadza się przez całkowite zanurzenie w wodzie próbki badanego materiału i utrzymanie jej przez 48 godzin przy stałym mieszanii; do badania używa się wody niezawierającej chloru, o temperaturze w granicach 18°-22°C i twardości w granicach 3-6 mval/dm³; stosunek wagowy wody do materiału badanego powinien wynosić 10:1.

Kolejnym istotnym zagadnieniem zagospodarowania odpadów poprocesowych jest zestalanie i chemiczna stabilizacja odpadów stałych z oczyszczania gazów odlotowych oraz popiołów lotnych i pyłów z kotłów, zawierających substancje niebezpieczne. Odpady te są zaklasyfikowane jako odpady niebezpieczne. Autorzy

wskazują, że w wyniku ich zmieszania z wodą, cementem i substancją stabilizującą dojdzie do przeistoczenia w odpad, który nie będzie już zaklasyfikowany jako odpad niebezpieczny i będzie mógł być kierowany na składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne. Proces ten wydaje się być pożądanym działaniem dla wnioskowanego wariantu realizacji przedsięwzięcia, niemniej należałoby go chociaż ogólnie przeanalizować pod kątem oddziaływania na środowisko, czego nie dokonano w raporcie. Nie przedstawia się tu bowiem danych i dowodów uszczegóławiających bądź udowadniających twierdzenia autorów (na temat utraty właściwości odpadu niebezpiecznego), wobec czego, kierując się wspólnotową zasadą przezorności, należy je uznać za nieprawidłowe. Nie wskazuje się też innych niż składowanie możliwości zagospodarowania zestalonego odpadu, co wydaje się być niezgodne z hierarchią postępowania z odpadami – należy bowiem podjąć próbę analizy innych niż składowanie sposobów zagospodarowania przedmiotowego odpadu.

W celu prawidłowego przedstawienia gospodarki odpadami poprocesowymi w postaci żużli oraz zestalonych pyłów i popiołów (co do których autorzy deklarują iż nie są to odpady niebezpieczne, nie podając przy tym ich charakterystyki) koniecznym jest odniesienie się autorów raportu do treści trzech rozporządzeń istotnych z punktu widzenia zagospodarowania przedmiotowych odpadów:

1. rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 maja 2004 r. w sprawie warunków, w których uznaje się, że odpady nie są niebezpieczne (Dz. U. Nr 128, poz. 1347),
2. rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 7 września 2005 r. w sprawie kryteriów oraz procedur dopuszczania odpadów do składowania na składowisku odpadów danego typu (Dz. U. Nr 186, poz. 1553, z późn.zm.),

¹⁶ <http://ste-silesia.org/dokumenty/AVEL2006.pdf> „Sucha waloryzacja żużla spalarniowego” Dyrekcja Budowlana Kantonu Zurich 2006

3. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 2007 r. w sprawie wymagań dotyczących zawartości naturalnych izotopów promieniotwórczych potasu K-40, radu Ra-226 i toru Th-228 w surowcach i materiałach stosowanych w budynkach przeznaczonych na pobyt ludzi i inwentarza żywego, a także w odpadach przemysłowych stosowanych w budownictwie, oraz kontroli zawartości tych izotopów (Dz. U. Nr 4, poz. 29).
4. Odpady tego typu nie są wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów poza instalacjami i urządzeniami – Dz. U. Nr 49, poz. 356.
5. Nie ma ich także na liście rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 19 grudnia 2008 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie listy rodzajów odpadów, które posiadacz odpadów może przekazywać osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym niebędącym przedsiębiorcami, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku (Dz. U. Nr 235, poz.1614).

Raport nie odnosi się do powyższych rozporządzeń, co należy uznać za poważne uchybienie z uwagi na wagę zagadnienia odpadów poprocesowych.

Brak ujęcia wyników konsultacji społecznych w decyzji

W Decyzji nie odniesiono się do wyników konsultacji społecznych, które były prowadzone przez wnioskodawcę:

- ⇒ 01.02.2010 18.00 Szkoła Klebark Wielki, Klebark Mały, Klebark Wielki, Ostrzeszewo
- ⇒ 02.02.2010 18.00 Salka Parafialna Wójtowo
- ⇒ 03.02.2010 18.00 Świetlica Nikielkowo
- ⇒ 04.02.2010 18.00 Gospodarstwo Pana Certy Kaplityny
- ⇒ 05.02.2010 18.00 Szkoła Łęgajny

Oraz¹⁷:

Lidzbark Warmiński	20.11.09 12.00	Ośrodek Kultury i Sportu PILNIK	Rada i Sołtysi Gminy Lidzbark Warmiński
Lidzbark Warmiński	20.11.09 15.00	Urząd Miasta	Rada Miasta Lidzbark Warmiński
Lidzbark Warmiński	20.11.09 18.00	Urząd Miasta	Drzwi Otwarte społeczność lokalna mieszkańcy Rada Powiatu Lidzbark Warmiński
Pisz	23.11.09 14.00	Urząd Miasta	Drzwi Otwarte społeczność lokalna mieszkańcy Rada i Sołtysi Miasta i Gminy Pisz
Kocioł Duży	23.11.09 19.00	Szkoła Podstawowa	Drzwi Otwarte społeczność lokalna mieszkańcy
Olsztyn	24.11.09 18.00	Biuro Rady Osiedla Zielona Górka, Morwowa 1 Olsztyn	Drzwi Otwarte społeczność lokalna mieszkańcy

¹⁷ Internet: <http://www.zgok.olsztyn.pl/>

Bartoszyce	25.11.09 17.00	Miejski Dom Kultury	Drzwi Otwarte społeczność lokalna mieszkańcy Rada Powiatu Bartoszyce, Rada Miasta, Bartoszyce, Rada Gminy Bartoszyce
Orneta	26.11.09 15.00	Urząd Gminy	Rada Gminy Orneta
Nowy Dwór gm. Orneta	26.11.09 20.00	Świetlica wiejska	Drzwi Otwarte społeczność lokalna mieszkańcy

Należy także zwrócić uwagę, że zainteresowana społeczność w/w miejscowości poza Olsztynem nie została poinformowana o nowym, uzupełnionym raporcie OOS po uzgodnieniach RDOS i PPIS w kwietniu 2010 roku. W /DECYZJI str 7-8/ czytamy:

*W związku z tym, że Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Olsztynie oraz Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie przed uzgodnieniem warunków realizacji przedsięwzięcia wzywał inwestora do uzupełnienia informacji zawartych w „Raporcie ...”, przed wydaniem nin. decyzji umieszczono na **tablicy ogłoszeń Wydziału Środowiska Urzędu Miasta Olsztyn przy ul. Knosały 3/5** oraz na **stronie internetowej BIP organu prowadzącego postępowanie** Obwieszczenie o możliwości zapoznania się z uzupełnioną dokumentacją sprawy, stanowiskiem Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego oraz składania uwag i wniosków. Obwieszczenie umieszczono na okres 21 dni. Żadna z osób, tak prawnych jak i fizycznych posiadająca grunty w zasięgu oddziaływania inwestycji nie złożyła swego stanowiska w przedmiotowej sprawie. Również żadna organizacja ekologiczna nie wystąpiła o uznanie jej za stronę w toczącym się postępowaniu.*

„W sposób zwyczajowo przyjęty” dla mieszkańca Bartoszyce, Łęgajń czy Pizsa nie jest śledzenie obwieszczeń na tablicy urzędu w Olsztynie lub wertowanie stron BIP nie swojej gminy. Z tego powodu można uznać, że (powtórne) konsultacje społeczne odbyły się, czym można zrozumieć fakt, że /DECYZJA str 8/:

*(...) **Żadna** z osób, tak prawnych jak i fizycznych posiadająca grunty w zasięgu oddziaływania inwestycji nie złożyła swego stanowiska w przedmiotowej sprawie. Również **żadna** organizacja ekologiczna nie wystąpiła o uznanie jej za stronę w toczącym się postępowaniu.*

Tym samym organ wydający decyzję złamał przepis art. 30 ustawy OOS, gdyż nie zapewnił możliwości udziału społeczeństwa zainteresowanej społeczności z gmin spoza Olsztyna.

Z poważaniem

Tomasz Wollny
STE-Silesia.org
-Zarząd-

Wolny Przemysław
STE-Silesia.org
-Zarząd-

hydroxy@o2.pl

Tel/fax 77-4510349